

[Svend Nielsen.]

maaske nok er et Skridt i den rigtige Retning, men et for lille Skridt. Talsmændene har Ret til Klager, dog ikke af kommandomæssig Art. Ordningen lider bl. a. af den Mangel, at man f. Eks. ikke kan forhandle med Myndighederne om sociale og økonomiske Spørgsmaal. Der bør efter min Opfattelse gennemføres en regulær Tillidsmandsordning, som giver de valgte Tillidsmænd Ret til at beskæftige sig med alle Problemer vedrørende deres Kammeraters Forhold, saasom den daglige Tjeneste, Indkvartering, Forplejning, Fritidsproblemer, sociale og økonomiske Sager, Lønforhold, gratis Transport og ligeledes en Række af de Problemer, som det ærede Medlem Hr. Victor Gram var inde paa, angaaende Skabelsen af anstændige Forhold for Soldaterne i Fritiden, Muligheder for Uddannelse og Udvikling m. m. Gennemførelsen af en saadan Ordning vil ikke svække Disciplinen, men absolut højne den. Thi jo mere de værnepligtige føler, at de behandles som Mennesker, og at der tages skyldigt Hensyn til deres Interesser, desto mere Lyst faar de til at gøre deres bedste, og des mere vil man ogsaa forstaa Disciplinens Nødvendighed under Tjenesten.

Det er udmærket, at den højtærede Forsvarsminister har meddelt, at en Række af disse Problemer er til Overvejelse inden for „Folk og Værn“. Men det er jo ikke nok, at man overvejer. Man bør sikkert fra Myndighedernes Side — og her tænker jeg paa den øverste ansvarlige Ledelse inden for Hæren — sørge for, at Overvejelserne snarest bringes til Afslutning, saa der ses nogen Realitet, og at man ligeledes paa alle Omraader drager Mandskabet med ind i dette Arbejde. Der maa ogsaa sikres de hjemsendte Ret til at genindtræde i deres tidligere Arbejde, og for mig er det uforstaaeligt, at det paa ny er pointeret, at Vanskelighederne ved at faa gennemført dette rimelige Krav skulde være uovervindelige. Og hertil kommer, som det saa ofte er paapeget før, at man uden Karring bør tage sig af de indkaldtes Familiars økonomiske Forhold.

Som Helhed vil det gavne Hæren, om den gamle Standsforskel nedbrydes. Det virker noget oldnordisk, naar man stadig-

væk paa disse Kaserner, ogsaa i Nærheden af København, har en Messe for Officerer, en for Officierer, en for Sergenter, endelig en for Kornetter og nok en for Korporaler, medens de menige naturligvis spiser i deres egen Messe. Noget mindre skulde synes at kunne gøre det. Men tilsyneladende er der en vis Trang til inden for visse Instanser at bibeholde saadanne Former. I hvert Fald greb Hærens Forsyningstjeneste ind, og Skiltene kom op paa Aflandshage, hvor alle Befalingsmændene paa et tidligere Tidspunkt havde spist sammen.

Hvis ikke Udviklingen skal skrues tilbage, maa Arbejdet for at skabe en virkelig Folkets Hær tages mere alvorligt, end Tilfældet har været hidtil.

Det skulde ikke gerne gaa med disse Problemer, som det hidtil er gaaet med en Række af de Ting, man har lovet vore Søfolk i Koffardifarten at gennemføre som Tak for deres store Indsats under Krigen. Bortset fra de Foranstaltninger, der gennemførtes i Sommer, da alle Partier lovede, at Søfolkene meget hurtigt skulde faa Løn-, Arbejds- og Boligforhold, som svarede til de Tilstande, Arbejderne lever under i Land, er der intet gjort. Regeringen synes at have valgt at gaa til Angreb paa Landets gamle og arbejdsløse fremfor at opfylde de Løfter, som ogsaa Regeringspartiet gav Søfolkene i Sommer. De Søfolk, som den daværende Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Fibiger, fra Folketingets Talerstol kaldte Landets første Frihedskæmpere, har under hele Krigen sejlet for en Hyre, der laa betydeligt under, hvad de vilde have tjent, hvis de havde sejlet paa danske Betingelser. Kan vi være bekendt over for os selv og over for disse Søfolk nu at sige: vi har ikke Raad til at omregne jeres Hyre, saa I kan faa udbetalt Differencen mellem det, I har tjent, og det, I vilde have haft, hvis I havde sejlet herhjemme. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, at denne Sag snarest bliver taget op.

Jeg vil heller ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Søfolkene ikke endnu har faaet den 48 Timers Arbejdsuge, som man har stillet dem i Udsigt. Tror man virkelig, at Landets Søfolk paa ny finder sig i at blive spist af med et Monument